Maandag, 29 Maart 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 8863

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

MARETH-LINIE STUK.

Achtste leger neemt Mareth, Toujane, Matmata.

U. S. A.-troepen veroveren Fondouk.

Ook Britse 1ste leger valt in Noord-Tunis aan.

SUCCES VAN NEDERLANDSE DUIKBOOT.

Een communiqué van de Nederlandse Admiraliteit luidt als volgt:

„De Nederlandse Admiraliteit maakte bekend, dat een Nederlandse duikboot, welke met de Koninklijke Marine in het Verre Oosten opereert, een Japans bevoorradingsschip van 4000 ton tot zinken heeft gebracht". Een aanaanvullende bekendmaking zeide; dat de duikboot onder bevel stond van Luitenant Commandant F.J. van Dulm en meer dan 20.000 ton aan Duitse, Italiaanse en Japanse schepen tot zinken bracht, waaronder een Duitse duikboot, tijdens operaties in de Noorse wateren, de Middellandse Zee en het Verre Oosten. De datum waarop het laatstgenoemde succes werd behaald werd niet bekendgemaakt (Londen, (AP) 28.3).

ZONDAGCOMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

Het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika gaf op Zondag het volgende communiqué uit:

„Aan het front van het achtste leger worden felle gevechten voortgezet in het gebied van El Hamma. Gisteren zetten onze troepen de druk op den vijand voort, zodat hij gedwongen werd zich terug te trekken naar nieuwe stellingen. Onze strijdkrachten zijn thans doorgedrongen tot de buitenwijken van de stad. Ook werd vordering gemaakt ten Zuid-Westen van Mareth. Er werden gevangenen gemaakt.

In Midden-Tunis bleef de Gafsa-Maknassy sector kalm. Verder naar het Noorden voerden de Noordamerikaanse strijdkrachten echter een aanval uit en veroverden zij Fondouk. In het gebied van het 1ste leger werd een geslaagde aanval uitgevoerd in de Djebel Aboid sector. Niettegenstaande een krachtig vijandelijk verzet bereikten onze troepen hun gestelde doelen. Onze patrouilles waren wederom actief in dit gebied en brachten den vijand verliezen toe.

Lucht: In de nacht van 26 op 27 Maart vielen onze bommenwerpers vijandelijke vervoermiddelen aan in het gebied van Gabès. Kittyhawk gevechtsbommenwerpers der luchtmacht van de Westelijke woestijn zetten gisteren aanvallen in hetzelfde gebied voort. In de Maknassy-sector deden Hurricane gevechtsbommenwerpers aanvallen op vijandelijke stellingen en op de spoorlijnen bij Mezzouna. Bij de gebruikelijke patrouillevluchten nabij de Algerijnse kust schoten onze gevechtsvliegtuigen gisteren 6 vijandelijke bommenwerpers neer. Van al deze verrichtingen worden 2 onzer vliegtuigen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 28.3).

GROTE SUCCESSEN VAN GEALLIEERDEN IN NOORD-AFRIKA.

Het volgende communiqué werd heden door het Geallieerde Hoofdcommando in NoordAfrika uitgegeven:

„Aan het front van het achtste leger heeft een aanval, die in de namiddag van Vrijdag 26 Maart op de krachtige vijandelijke stellingen ten Zuiden van El Hamma geopend werd, den vijand gedwongen zich terug te trekken uit het Mareth-gebied. Deze aanval met de machtige en zeer doeltreffende steun van onze luchtstrijdkrachten veroorzaakte den vijand hevige verliezen in tanks, kanonnen, motorvoertuigen en manschappen. Vele Duitsers werden gevangen genomen. Felle gevechten duurden in dit gebied voort op 27 Maart. Hierbij maakten onze troepen goed voortgang. **Het geheel van de krachtig georganiseerde verdedigingsstellingen van de Mareth-linie is nu in onze handen en onze troepen zijn in opmars.**

Op 28 Maart bezetten zij Mareth, Toujane en Matmata. Het aantal gevangenen, dat door het achtste leger genomen werd sedert 20 Maart bedraagt thans meer dan 6000.

Ten Oosten van El Guettar maakten onze troepen gisteren voortgang op moeilijk terrein. In de gebieden van Maknassy en Fondouk waren onze patrouilles zeer actief.

In het Noorden werden in het gebied van Djebel Aboid op geslaagde wijze plaatselijke vorderingen gemaakt en werd een belangrijk aantal gevangenen genomen.

Niettegenstaande het slechte weer boven het Tunische front onderhielden de gevechtsbommenwerpers der luchtmacht van de Westelijke woestijn hun aanvallen op de vijandelijke vervoermiddelen in het gebied van Gabès. In de loop van deze operaties werden 4 vijandelijke vliegtuigen vernietigd. Gevechtsvleigtuigen voerden vluchten uit in de Centrale sector en deden aanvallen op vijandelijke stellingen en voertuigen. Van al deze verrichtingen worden 2 onzer vliegtuigen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 29.3).

STRIJD IN TUNIS NADERT EEN HOOGTEPUNT.

De slag om de Mareth-linie bewoog zich naar een hoogtepunt, aangezien het Britse achtste leger een haast volledige stalen ring trok rond de as-strijdkrachten in het Zuiden van Tunis en drie Noordamerikaanse colonnes ten Noorden daarvan zich een weg zochten naar de zee en de ontsnappingscorridor van Rommel.

De flankerende colonne van het achtste leger, welke vooruitsloeg in de buurt van El Hamma na te zijn getrokken rond het Zuidelijk einde van de Mareth-linie, bevond zich gisterenavond op een afstand van slechts 25 kilometer van het punt waar de val om Rommel gesloten zou zijn.

Een officiële bekendmaking zeide, dat de colonne zich bevond aan de rand van El Hamma, welke plaats op 32 kilometer ten Westen van de havenstad Gabès ligt.

De grote aanval scheen zich snel voort te bewegen waarbij Montgomery's strijdkrachten het Noordelijk einde van de Mareth-linie verpletterden en poogden contact te maken met de colonne bij El Hamma. Terwijl dit alles plaats vond bestookten grote zwermen van Geallieerde bommenwerpers de as van het ene einde van Tunis tot het andere.

Nadat de Noordamerikaanse strijdkrachten naar Fondouk op weg naar de Moslemstad Kairouan waren voortgerukt en zcih op slechts 75 kilometer bevonden van de havenstad Sousse, stonden zij in drie colonnes opgesteld om elke terugtrekking van de as naar het Noorden onmogelijk te maken.

Een steeds nauwere ring wordt getrokken door de Geallieerde Bevelhebbers rond het bruggehoofd van de as in Tunis en de as houdt thans niet veel meer over dan de slecht beschermende vlakten lagns de zee.

De Noordamerikanen hebben tevens gezorgd voor een nieuwe verrassing voor den vijand. Een nieuw Noordamerikaans wapen heeft zijn intrede gedaan aan het slagfront. Dit wapen is een soort klein kanon, door de soldaten gedoopt „Bazooka", dat door 2 soldaten bediend wordt en gemakkelijk in de zogenaamde „jeeps" vervoerd kan worden.

Het is een krachtig wapen, dat de pantsering van elke tank doorboort en de soldaat die ermee gewapend is kan zich elke vijandelijke tank van het lijf houden.

De Duitsers bieden echter nog krachtig weerstand in het Zuiden van Tunis, hoewel zij nog te lijden hebben van enkele vernietigende luchtaanvallen.

Zo werden de vijandelijke stellingen bij El Hamma op Vrijdag 2½ uur lang gebombardeerd als steun voor de opmars der Geallieerde grondstrijdkrachten.

De Franse patrouilles ten Noorden van de U.S.A.-troepen bereikten een hoogte ten Oosten van de Ousseltiavallei ten Noord-Westen van Kairouan. Hierbij ondervonden zij weinig weerstand, aldus zeide het Franse communiqué.

Het Britse 1e leger in het Noorden van Tunis bewoog zich ook voorwaarts om den vijand aan te vallen in de sector van Djebel Abiod, op ongeveer 80 kilometer ten Zuid-Westen van Bizerte. De gestelde doelen werden bereikt „niettegenstaande een krachtig vijandelijk verzet" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 29.3).

AANVALLEN OP BIRMA.

Het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in Brits Indië gaf het volgende communiqué uit:

„In de nacht van 26 op 27 Maart bombardeerden formaties van het 10e Noordamerikaanse luchtcorps de vijandelijke installaties nabij het Centrale station te Rangoen met tastbare resultaten. Ook werden bommen geworpen op he vliegveld van Mingaladon en op het gebied van de kaden. Geen schade werd geleden door onze vliegtuigen en geen verliezen in personeel" (New Delhi, (AP) 28.3).

JAPANNERS WORDEN NEERGESCHOTEN.

Het Britse communiqué van New Delhi deelde mede, dat Britse gevechtsvliegtuigen 10 Japanse bommenwerpers neerschoten en dat nog 2 werden vernietigd door het afweervuur. Dit geschiedde toen de Japanners gisteren een aanval poogden te doen op de Geallieerde installaties te Cox Bazaar aan de Bengaalse kust van Birma (New Delhi, (AP) 28.3).

EEN NIEUWE POST VOOR NEW YORKS BURGEMEESTER?

Stephen Early, Pers-Secretaris van het Witte Huis, deelde mede: „Alle tekenen wijzen op dienst in het leger voor Burgemeester Fiorello LaGuardia van New York.

Toen gevraagd werd naar de berichten of de Burgemeester misschien een of andere bestuursfunctie zal krijgen in Noord-Afrika of mogelijk in Italië wanneer dat land bezet is door de Geallieerden, zeide Early tot de verslaggevers, dat hij de berichten gezien had maar „dat nog niet beslist is waar hij dienst zal doen" (Washington, (AP) 27.3).

GECONTREERDE AANVAL OP SAINT NAZAIRE.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht deden vliegtuigen van het Bommenwerperscommando een hevige geconcentreerde aanval op de Duitse duikbotenbasis te Saint Nazaire. 2 Bommenwerpers worden vermist" (Londen, (AP) 29.3).

ROUAAN DOOR U.S.A.-VLIEGTUIGEN AANGEVALLEN.

Noordamerikaanse bommenwerpers deden in de namiddag van Zondag een krachtige aanval op de vijandelijke objecten te Rouaan in Frankrijk. De aanval was geslaagd. Verschillende Duitse jagers werden neergeschoten. 4 Begeleidende Geallieerde gevechtsvliegtuigen worden van de aanval vermist (Londen, (AP) 28.3).

DUITSERS NEMEN ITALIAANSE VLOOT OVER.

De diplomatieke correspondent van het Reynolds nieuwsagentschap verklaarde openlijk, dat de Italiaanse vloot „heeft overgenomen" na besprekingen, die te Rome gehouden werden tussen Admiraal Karl Doenitz, Opperbevelhebber van de Duitse vloot, en Admiraal Arture Riccardi, Commandant van de Italiaanse vloot.

Volgens den correspondent heeft Doenitz thans het commando gekregen over beide vloten. Hoewel bevoegde Britse kringen zeiden geen bevestiging van het bericht te hebben, zagen de waarnemers enige betekenis in een bekendmaking van het DNB (het officiële Duitse nieuwsagentschap) volgens welke de twee admiraals „een volledige overeenstemming hebben bereikt over de rol, die de beide vloten van de as in de komende maanden zullen seplen."

Zulk een verklaring — zo meenden bepaalde kringen — zou best een verbloeming kunnen zijn voor de overneming kunnen zijn voor de overneming van het algehele commando door de Duitsers.

Indien de Duitsers inderdaad Mussolini's vloot hebben overgenomen, dan gelooft men, dat zij de Italiaanse bemanningen op de schepen zullen laten, doch hoge Duitse marine-officieren in de Italiaanse Admiraliteit zullen plaatsen om deze schepen op te dragen wat zij moeten doen. De correspondent van het Reynolds nieuwsagentschap verklaarde, dat Doenitz bij de conferenties met Riccardi „erop stond, dat de vloot van den Duce gedeeltelijk moet worden gebruikt als een anti-invasie wapen en gedeeltelijk als een aanvalswapen". De schrijver zeide, dat Riccardi zeer weigerachtig was om zijn vloot voor de aanval te gebruiken. Hij zou aangedrongen hebben haar slechts te gebruiken om een rechtstreekse aanval op Italië of Sicili ëtegen te gaan. „De quaestie werd aan Mussolini voorgelegd, die op bedreiging uit Berlijn het voorstel van Hitler aangenomen zou hebben", aldus de correspondent, die de bron van zijn beweringen niet noemde (Londen, (AP) 29.3).

Het nieuws van vandaag.

De gehele Mareth-linie is thans in Britse handen, zo zegt het laatste Geallieerde communiqué van Noord-Afrika. En Rommel is weer op de loop. Mareth, Toujane, El Hamma enz., vielen reeds voor de opmars van het Britse achtste leger, dat de boodschap van Montgomery indachtig, de asstrijdkrachten zal opruimen of in zee smijten. De Noordamerikanen deden in Midden-Tunis een plotselinge aanval naar het Noorden en veroverden Fondouk, op ongeveer 75 kilometer van de havenstad Sousse. Nog verder naar het Noorden valt het Britse 1e leger aan in het gebied van Djebel Abiod. Vele gevangenen werden hierbij gemaakt (blz. 1).

De Duitsers in Tunis zullen nu tot den laatsten man moeten vechten, gelijk Hitler opgedragen heeft, teneinde een Geallieerde invasie van Europa zo lang mogelijk uit te stellen. Over deze en de andere pogingen van Hitler om zijn régime nog langer staande te houden, spreekt het overzicht van de „Afgelopen Week" vooral. In het rekken van de oorlog zou hij nog wel kans kunnen zien, hoewel deze tijd voor hem verre van aangenaam zal zijn. Geallieerde bombardementen op Duitsland en de bezette gebieden zullen hiervoor wel helpen zorg dragen.

Berlijn beleefde in de nacht van Zaterdag op Zondag zijn grootste aanval van de oorlog, waarbij ongeveer tweemaal zovel ton aan bommen geworpen werd als de Luftwaffe ooit op Londen liet vallen (blz. 3). Rouaan in Frankrijk werd op Zondag door de Noordamerikanen onder vuur genomen en in de afgelopen nacht moest de duikbotenbasis te Saint Nazaire het weer ontgelden (blz. 3).

Voor Curaçao heeft Zijne Excellentie de Gouverneur — zo er door de wereldstrijd hier slachtoffers mochten vallen — een ontwerp bij de Staten ingediend, waardoor alle ingezetenen zouden worden verzekerd tegen oorlogsongevallen (blz. 4).

En voor de schutterplichtigen komt er een nieuwe regeling van de kostwinnersvergoeding (blz. 2).

Om echter naar de gevechten van thans terug te keren: In Rusland hebben er weinig belangrijke veranderingen plaats. In afzonderlijke sectoren melden de Russen successen. Zo werd aan het Donetsfront een Duitse strijdmacht omsingeld en opgeruimd. Van grote omvang zijn de krijgsverrichtingen er echter niet, omdat de Russische modderperiode nu ingetreden is (blz. 3).

Een Japanse vlootmacht van kruisers, torpedojagers en vrachtschepen — in het geheel 10 bodems — welke in de richting van de Aleoeten voer, werd door Noordamerikaanse oorlogsschepen bestreden en teruggedreven (blz. 3).

De afgelopen Week.

„Sprekende onder elk voorbehoud en zonder te trachten te proferen, kan ik mij voorstellen, dat op zekere tijd in het volgende jaar of zefs in het jaar daarop wij Hitler kunnen verslaan. Waarmede ik bedoel: hem en zijn kwade machten te verslaan in dood, stof en as.

Dan zullen wij ogenblikkelijk overgaan tot het vervoeren van alle nodige nieuwe strijdkrachten en apparaten naar de andere zijde van de wereld om het hebzuchtige, wrede keizerrijk Japan te straffen, China te redden van zijn langdurige kwelling en om ons eigen gebied alsook dat onzer Nederlandse Geallieerden te bevrijden en de Japanse bedreiging voor altijd te verdrijven van de Australische, Nieuw-Zeelandse en Indische kusten".

Aldus sprak Winston Herbert Spencer Churchill, Premier van Groot Britannië, een week geleden tot de wereld.

Het is natuurlijk onmogelijk voor ons om de beweegredenen van Churchill tot het afleggen van deze verklaring te weten. Maar wel kunnen wij in de gebeurtenissen van de laatste tijd en ook van de afgelopen week de oorzawen zoeken, die hem tot deze mening geleid hebben.

Churchill is, evenals onze eigen Coenraad E. L. Helfrich, van mening, dat Duitsland eerder zal worden verslagen dan Japan. Het is niet de eerste maal, dat hij deze mening te kennen gaf, hoewel hij er steeds achter liet volgen, dat men nooit voorspellingen ten aanzien daarvan kan doen.

De kans om Duitsland eerder te verslaan is echter zeker groter, omdat zowel Groot Britannië als de Verenigde Staten zich daarop hebben toegelegd. En een vluchtig overzicht van de situatie in het Verre Oosten laat zien, dat Japan nog krachtig staat.

De Britten hebben in Birma nog geen kans gezien een groots offensief op touw te zetten en zelfs zijn de Japanners de laatste tijd tot tegenaanvallen overgegâan. Over enkele weken breekt de natte moeson weer aan, waarin waarschijnlijk meer dan 7500 millimeter regen zal vallen. De wederzijdse strijdkrachten worden dan tot nietsdoen gedwongen en Birma blijft in Japanse handen.

In China zullen de Chinezen de Japanners niet kunnen verslaan alvorens de Birma-weg geopend wordt of een ander middel gevonden wordt waarmede de Verenigde Landen China van voldoende voorraden en wapenen kunnen voorzien.

In de Stille Zuidzee wordt op het ogenblik vrijwel niet gevochten door de landstrijdkrachten en evenmin door de vlootstrijdkrachten. Dit wil niet zeggen, dat de toestand altijd zo zal blijven, omdat deze stilte wel eens een storm zou kunnen voorafgaan. Maar al is die storm losgebroken dan zal die nog moeten uitrazen alvorens de Verenigde Landen een stap nader gekomen zijn tot de ondergang van Japan, een ondergang welke niet zal komen voordat Japan zelf genomen is of de kracht van Japan geheel gebroken is. Alvorens dit een feit is zullen — als Churchill sprekende onder elk voorbehoud — „alle nodige nieuwe strijdkrachten moeten worden vervoerd naar de Japanse zijde van de wereld".

Wat echter met Duitsland? Waarom kan het nog een jaar of twee duren voordat het Reich van Hitler verslagen is?

De positie van Duitsland is op het huidige ogenblik ongetwijfeld zwakker dan die van Japan. Van alle kanten is Duitsland omringd door zijn vijanden en van alle kanten beginnen de Geallieerde strijdkrachten meer agressief te worden.

Deze hopeloze toestand beseft de Bende in Berlijn. En om zich zo lang mogelijk staande te houden en desnoods een verwoede poging te doen zich van de omsingeling vrij te maken grijpen de Duitse leiders naar de laatste redmiddelen die hun nog ten dienste staan. Het zijn waarschijnlijk deze redmiddelen van den vijand, die de Britse Premier voor ogen heeft.

De astroepen in Tunis zullen tot den laatsten man vechten tegen het grote offensief, dat Britten, Noordamerikanen en Fransen daar hebben ingezet. Hiertoe heeft Hitler opdracht gegeven en wij kunnen verwachten, dat de fanatieke nazies, zo hun daartoe de kans gelaten wordt, de opdracht van hun Führer letterlijk zullen uitvoeren.

In Europa zelf worden in allerijl fortificaties langs de kusten aangelegd om een invasie van de Geallieerden te weerstaan. Want dat deze zal komen en misschien heel spoedig daar is vrijwel elke Duitser van overtuigd. De vrees hiervoor wordt in Duitsland niet meer verborgen en zelfs wordt deze mening luide verkondigd om het volk zo tot de uiterste krachtsinspanning aan te sporen.

Wat echter van groot belang is en laat blijken, dat hier niet alleen propaganda-doeleinden op het spel staan, is, dat Duitsland zoveel mogelijk werkkrachten uit de bezette landen sleept en er niet eens voor schroomt om oorlogsgevangenen aan het werk te zetten. Hierdoor kunnen meer manschappen vrijgemaakt worden voor de strijd aan het front, vooral in Rusland, waar tijdens de winter zulke reusachtige verliezen geleden werden. Wapenen om deze nieuwe strijdkrachten mede uit te rusten heeft Duitsland nog wel, omdat de fabrieken in Tsjecho-Slowakije, Oostenrijk, Hongarije, Polen en het Oosten van Duitsland weinig of niet te lijden hebben gehad van vijandelijke bombardementen en met volle stoom hebben kunnen doorwerken.

„Nu of nooit" schijnt het Duitse parool te zijn. Want wil men de oorlog winnen dan zal Rusland met deze algehele krachtsinspanning verslagen moeten worden, dan zal de Geallieerde invasie moeten worden geweerd en dan zal de duikbotencampagne waarmede Hitler zich thans is gaan bemoeien met de grootste meedogenloosheid en sluwheid moeten worden gevoerd.

Met de dwangarbeiders uit de bezette landen hopen de nationaal socialistische kopstukken dit alles te bereiken. Het zijn die „anderen", waarnaar Hiter in zijn rede van de vorige week refereerde, die de „millioenen jonge soldaten, herstelde soldaten en mannen, die tot nu toe werkten in de Duit-

se oorlogsnijverheid, zullen moeten vervangen".

En hiermede wil hij tevens de onderworpen landen krachteloos maken tegen hun verdrukkers, vooral voor wanneer de verwachte aanval der Geallieerde strijdkrachten komt. Zijn vazallen, zulke verraders als Pierre Laval, Anton Mussert, Vidkun Quisling, helpen hem hierin, in de hoop hiermede hun eer- en regeerzucht uit te leven. Gelijk de „arend" zo hoog willen de raven stijgen......

Eén ding schijnen echter noch Hitler, noch zijn vazallen noch het Duitse volk in te zien: waartoe dit alles leiden zal. Wat zal er gebeuren met al die verbitterde, verdrukte dwangarbeiders in Duitsland. Zullen de Duitsers al die millioenen nog in toom kunnen houden wanneer het front steeds meer de aandacht gaat vragen en het gevaar van buiten steeds groter wordt?

Het is moeilijk te zeggen wat dan geschieden zal, maar wat het gevolg ook moge zijn zal Duitsland dit aan zichzelf te wijten hebben.

ARUBA.

OPENING SPORTCLUB „CARIBE".

Zaterdag 20 Maart jl. had er een mooie plechtigheid plaats voor het gebouw van de nieuwe Caribe-club, die geopend zou worden. Veel publiek, waaronder vele leden en genodigden, stond voor het gebouw opgesteld, wachtende op het moment, dat de Gezaghebber zou arriveren om de plechtigheid bij te wonen.

De Heer Gezaghebber werd door den President van de Caribe-club, den Heer Jan Beaujon, begroet en verwelkomd. Kort hierop ging men het terrein van de Caribe-club op, alwaar zich een vlaggemast bevond. Hierbij waren o.a. de Gezaghebber Isaac Wagemaker, vergezeld van den President Jan Beaujon en het Ere-lid L. C. Kwartsz, aanwezig; het gezelschap hield stil bij de vlaggenmast, alwaar aan het ere-lid Kwartsz verzocht werd de blauwe Caribe-vlag te hijsen, die onder de Caribe-mars, gespeeld door een daarvoor bestemde muziekband, de hoogte inging onder daverend applaus des publieks.

Hierna werden leden en genodigden verzocht het clubgebouw binnen te gaan. Direct bij het binnentreden werd iedereen verrast door de met smaak gedecoreerde luchtige en gezellige zaal. Op een speciaal gemaakt podium in de zaal, gemaakt voor eventuele toneelstukken, zangnummers, voordrachten enz., stond een piano, waarop verschillende tropeeën, gewonnen door de Sportclub Caribe. De Heer Jan Beaujon, President van de Sportclub Caribe, besteeg het podium en hield een brillante redevoering, waarvan wij enige passages laten volgen.

De spreker begon met te zeggen, dat hij met een hart vol vreugde en blijdschap voor de aanwezigen staat en zich trots gevoelt, de eer te mogen hebben allen een hartelijke welkom te heten in dit Caribe-clubgebouw, waarvoor alle mogelijke pogingen gemaakt zijn door de leden, die zich lieten kennen door hun eendrachtige samenwerking en die alle moeilijkheden en tegenslagen wisten te trotseren om te geraken tot eenzelfde doel, nl. het bouwen van hun clubhuis en „zie hier", zeide de Heer Beaujon, „het prachtig resultaat van hun eendrachtig streven, waarop zij met trots mogen zien; dit clubgebouw is voor hen en door hun gemaakt."

De spreker ging verder het leven van de Caribe-club voorbij; o.a. is de eerste stoot gegeven door twee dames, te weten Edith Eman en Elsa Schotborgh, die een damesvereniging organiseerden, die het korfbalspel beoefende op een perceel dicht bij de watertoren, welwillend afgestaan door Notaris Kwartsz. Geprikkeld en gesterkt door ondervonden nederlagen, besloot deze vereniging zich verder uit te breiden en nam op een herenvereniging, die gezamenlijk zouden gaan strijden.

De club verhuisde naar een ander terrein, naast de huidige limonade-fabriek en kwam te staan onder leiding van den Heer Gehrels, die de club op een hoge trap van ontwikkeling bracht. De club werd gedoopt „Caribiana". Doch na de overplaatsing van den Heer Gehrels naar Curaçao werd de club herdoopt onder de naam van „Caribe", die alweer naar een nieuw terrein moest zoeken en dank zij der bereidwilligheid van den Heer Mokkie Arends, kon de Caribe een ander terrein bemachtigen, dat woest was en bewerkt diende te worden. Door het vuur en animo der leden werd dit terrein door de leden zelf zodanig bewerkt, dat leden konden beginnen met het beoefenen van allerlei sport, zoals basketball, softball, hockey enz.

De spreker ging verder en zeide, dat hier de glorietijdperk van de Caribe begon, daar hier verscheidene bekers werden gewonnen. Doch de tijd brak aan, dat de Caribe dit terrein moest verlaten en de spreker vergeleek de Caribe met de Israëlieten in ballingschap en deelde mede, dat er een beroep werd gedaan op den Heer John G. Eman, die zijn particulier sportterrein genaamd „Tarabana" gratis aan de Caribe afstond, totdat de Heer en Mevrouw Dokter Eloy Arends een flink perceel gratis aan Caribe afstond, waarop het nieuwe clubgebouw zou worden gemaakt (daverend applaus door de aanwezigen).

De spreker verder gaande, zeide, dat het kapitaal, waarover de club beschikte slechts ƒ 3000,— beliep, en dat met bijdragen van de leden, plus een lening van de Bank men het klaar heeft kunnen spelen om dit prachtig resultaat te bereiken.

De spreker kon niet voldoende prijzen de eendrachtige samenwerking der leden, die zich tijd, moeite noch arbeid bespaarden om een handje mede te helpen het gebouw te voltooien. Terrein schoonmaken, verven, plomberwerk, electrische installatie, alles was door hen gedaan. Vele tegenslagen waren ondervonden en juist tengevolge van al die tegenslagen is de zogenaamde Caribe-geest (Caribe-spirit, zoals de spreker zich uitdrukte) veel sterker gemaakt en haast spreekwoordelijk geworden.

Tenslotte bracht de spreker dank aan den Heer Wagemaker, die zich veel interesseerde voor Caribe en die altijd terwille was geweest te helpen, waar het enigszins mogelijk was. Zo ook werd Gezaghebber Wagemaker namens alle leden van de Caribe dank gezegd.

Na ere-lid Wagemaker te hebben bedankt, werd iedereen in het biezonder herdacht. Ook de Curaçaose vertegenwoordigers van verscheidene clubs werden van harte bedankt voor hun attentie en de spreker hoopte de Curaçaose leden dikwijls op Aruba te zullen zien.

Tot slot ging de spreker verder in het Engels door om de aanwezige Engels-sprekende gasten het doel van deze club uiteen te zetten.

Gezaghebber Wagemaker spreekt.

Gezaghebber Wagemaker begon met het bekende spreekwoord: „Eendracht maakt macht". Dit is de grote spreuk, zeide de spreker, en ziedaar het resultaat ervan. De Gezaghebber prees eveneens de eendrachtige samenwerking der leden en zeide, dat het resultaat te beschouwen is in dit prachtig gebouw. Ook deze spreker zag de leden dikwijls hard werken en zeide, dat zij trots mogen zijn op het resultaat van hun streven en arbeid en feliciteerde den actieven President Jan Beaujon en de leden met dit mooie clubgebouw en hoopte, dat de Caribe-geest steeds waker zal blijven en dat steeds dezelfde animo zal blijven bestaan.

Ere-lid L. C. Kwartsz spreekt.

De Heer Kwartsz begon aldus: Over sport moet men niet spreken; sport moet men doen! zo heeft een sportbeoefenaar eens gezegd. Deze spreker zeide, dat het niet zijn bedoeling was om over sport te spreken. „Ik ben immers boven de veertig jaren", merkte deze spreker op. „Deze moderne takken van sport heb ik vroeger niet gekend. Toen kende men alleen oefeningen in de open lucht en lichamelijke oefeningen."

Slechts wilde de spreker conmemoreren de geboortedatum van de club Caribe en gaf op: 24 Januari 1939. Verder gaande sprak de Heer Kwartsz met lof over de Caribe-leden, die zich zo hard inspanden en en kranig stuk werk uitvoerden om tot dit mooie clubgebouw te geraken. De spreker feliciteerde het Bestuur en de leden en wenste der Caribe-club veel succes toe.

De Gezaghebber sprak namens Mevrouw Wagemaker.

De Gezaghebber bracht ook de groeten van zijn echtgenote, die wegens ziekte verhinderd was bij de openingsplechtigheid tegenwoordig te zijn en bracht de beste wensen naar voren van Mevrouw Wagemaker voor de bloei en groei van Caribe en bood namens Mevrouw een mooi bouquet aan.

Vertegenwoordiger van „Kwiek" spreekt.

De Heer Haseth, in zijn hoedanigheid van vertegenwoordiger van de Curaçaose sportclub „Kwiek", richtte enige woorden van sympathie-betuigingen voor Caribe en bracht de felicitaties over van zijn club en bood namens Kwiek een bouquet aan.

Vertegenwoordiger van de „Curaçaosche Sport Club" spreekt.

De Heer H. Salas, C.S.C.'s vertegenwoordiger, sprak eveneens enige zeer gewaardeerde woorden aan het adres van de Caribe-leden, die hij ten volle prees voor hun eendrachtige samenwerking en wenste den leden geluk met hun nieuwe club en richtte zich tot den President Jan Beaujon, wiens activiteit hij prees „alsmede zijn doorzettingsvermogen" en eindigde aldus: „Jan Beaujon is Caribe en Caribe is Jan Beaujon. Dat de Caribe-club moge groeien en bloeien. Leve de Caribe!"

De Heer David Henriquez aan het woord.

De Heer David Henriquez als een vurige bewonderaar van de club „Caribe" hield een Spaanse redevoering, die klonk als een klok. De spreker sprak zijn bewondering uit voor de sympathieke leden van de club en zeide, dat hij het een eer beschouwt, lid te kunnen zijn van de Caribe-club. Sprekend over de samenwerking en doorzettingsvermogen der Caribe-leden, zeide de Heer Henriquez, da het hem spijt, dat ten tijde dat de leden, om zo te zeggen, zwoegden om de club te helpen opbouwen, hij niet op Aruba was teneinde zijn krachten ook te kunnen inspannen om dit mooie werk te voltooien.

Na afloop speelde het aanwezige muziekcorps het Wilhelmus, waarna iedereen in de gelegenheid werd gesteld om het clubgebouw in ogenschouw te nemen. Onder de aanwezigen zag men het corps consulaire, verschillende ambtenaren van de Gouvernementskantoren, vertegenwoordiger van de Lago & Eagle Oil enz.

Binnen in de zaal is de cantine aangebracht en in zijn zijvleugel zijn twee mooie apartementen voor dames en heren, alsmede een keuken. Zowel herenals damesappartement bevat een ruime plaats voor toilet, waarin twee W.C.'s en twee moderne stortbaden zijn ingericht.

Het clubgebouw is prachtig gelegen aan de nieuwe weg langs de zee tussen het vliegveld en het in aanbouw zijnde Hotel van den Heer Ch. Neme. Het biedt vanzelfsprekend een mooi uitzicht op de zee. De mooie Caribe-club met toekomstige sportparken biedt ongetwijfeld een goed centrum voor de Arubaanse jeugd.

STATEN VAN CURAÇAO

vergadering op Donderdag den 1n. April 1943 des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp-landsverordening tot aanvulling van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao (P. B. 1913 No. 67) zooals dit sedert is gewijzigd en aangevuld laatstelijk bij de Landsverordening van den 20n. Februari 1942 (P. B. no. 27) 1942-1943-2.
3. Ontwerp-landsverordening tot aanvulling van de verordening van den 17n. April 1872, houdende herziening van het tarief van Justitiekosten in strafzaken (P. B. 1932 no. 73) 1941—1942—58; 1942—1943—7.
4. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Ongevallenregeling 1936 (P. B. 1937 no. 54) zooals laatstelijk aangevuld bij Landsverordening van 30sten Juli 1942 [P. B. 1942 no. 144] 1942—1943—46.
5. Ontwerp-landsverordening tot wijziging en aanvulling van de „Burgerwachtlandsverordening 1942" [P. B. 1942 no. 38] 1942—1943—48.
6. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de landsverordening van den 30sten December 1942 [P. B. no. 245] tot wijziging en aanvulling van de „Subsidieverordening Bijzonder Onderwijs 1935" (P. B. no. 44) 1942—1943—51.
7. Wijziging Reglement van Orde.

De Griffier der Staten,
G. J. FERGUSON.

913

CURAÇAO

HENRY WOLF KOMT INCU REORGANISEREN.

De Heer Henry J. Wolf van de Nederlandse Inkoop Commissie zal hier morgen aankomen. De Heer Wolf zal enkele maanden in Curaçao blijven teneinde van advies te dienen bij de reorganisatie van de In.-Cu. Een en ander geschiedt op verzoek van de Curaçaose Missie, die onlangs naar de Verenigde Staten van Noord-Amerika is geweest.

HEER EN MEVROUW ELLIS WEER THUIS.

Na te hebben genoten van een vacantie van ongeveer een maand zijn de Heer en Mevrouw Ellis-Bartels jongstleden Zaterdagavond uit Kingston (Jamaico) teruggekeerd. Vanmorgen heeft de Heer Ellis zijn functie als directeur van de bekende Firma Ellis & Dania reeds weer op zich genomen.

KOSTWINNERSVERGOEDING.

De Gouvernementspersdienst schrijft:

Bij besluit van 26 Januari 1943 zijn nieuwe bepalingen vastgesteld met betrekking tot de toekenning van kostwinnersvergoeding aan onder de wapenen geroepen schutterplichtigen.

De nieuwe regeling beoogt den schutter kostwinner van een gezin gedurende zijn verblijf onder de wapenen een billijke vergoeding toe te kennen.

Deze zal in het algemeen gelijk zijn aan het bedrag, hetwelk het gezin ten behoeve waarvan zij wordt toegekend, geacht moet worden ter voorziening in het noodzakelijk levensonderhoud nodig te hebben, verminderd met het bedrag der inkomsten, waarover het gezin tijdens het verblijf onder de wapenen van den schutter nog kan beschikken.

Het voor levensonderhoud benodigde wordt gevonden door samentelling van verschillende gezinsuitgaven tot het werkelijke bedrag (o.a. huur, water, verlichting, begrafenisfonds, schoolgeld) en de op grond van door den Gouverneur voor ieder eiland afzonderlijk vastgesteld normen gefixeerde gezinsuitgaven voor voeding, kleding en schoeisel.

In biezondere gevallen echter kan hoger worden gegaan, dan de uitkomst dezer optelling aanwijst.

De vergoeding bedraagt in het algemeen niet meer dan de onder de wapenen geroepen schutter aan het gezin ten goede deed komen. Over het toe te kennen bedrag wordt geadviseerd door [illegible] gestelde burgerlijke commissie van advies.

Bij de toekenning van vergoeding worden uitkeringen, welke werkgevers den schutter tijdens diens verblijf onder de wapenen eventueel doen, buiten beschouwing gelaten.

Bij wijziging van de omstandigheden van het gezin, ten behoeve waarvan de kostwinnersvergoeding werd toegekend, wordt deze voor zoveel nodig opnieuw vastgesteld.

De regeling schept voorts de mogelijkheid reeds toegekende vergoedingen met in achtneming der nieuwe bepalingen opnieuw vast te stellen, zelfs, zo daartoe termen aanwezig worden geacht, met terugwerkende kracht.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Voetbal: Tropiaals A. — Staco A 1—1; Excelsior — Staco 1—2; Sithoc — Groot Kwartier 3—1; C.S.R. II — D.S.C. 1—0; The Western Stars — Blauw Wit 2—0.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Ma., 29 Maart:

Telegram Afdeling: Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: De Roos, tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

Dok-afdeling: Van Veen, tel. 431.

LUCHTBESCHERMINGS-OEFENING TE EMMASTAD.

Door de Luchtbeschermingscommissie te Willemstad was van te voren overleg gepleegd met de Luchtbeschermingscommissie te Emmastad.

Om 20.04 uur gingen de sirenes in de fabriek en in de woonwijken. Direct hierna verschenen reeds de wijkmeesters op de straten teneinde te controleren, dat er van de straat af in het geheel geen licht in de woningen meer zichtbaar was.

De dakwacht-posten werden bezet en de voor de verkeersregeling aangewezen personen namen hun plaatsen in. Direct werden de vitale punten in de fabriek door de personen, die in de wacht van 16 tot 24 uur zijn ingedeeld bezet.

Om 20.07 uur werd aan Caracasbaai en Bullenbaai het bericht doorgegeven; Julianadorp werd van Willemstad uit gewaarschuwd; direct na het luchtalarm te Willemstad werd vandaar opgebeld, dat men op de hoogte was van de toestand.

Om 20.10 uur kwamen reeds berichten uit de kampementen, dat alles daar normaal verliep en dat de bewoners de maatregelen hadden genomen, die waren voorgeschreven.

Kort hierna werd eveneens door de wijkleiders der diverse wijken gemeld, dat hun woning-complexen aan de gestelde eisen voldeden.

Om 20.15 weerklonken de sirenes opnieuw; nu echter slechts éénmaal, waarna tien stoten van de brandfluit weerklonken, hetgeen betekende, dat na het luchtalarm brand in de fabriek was uitgebroken.

De bij de brandweer ingedeelde personen betrokken zo spoedig mogelijk de aangewezen posten. Tevens werden zoals voorgeschreven, indien brandalarm na luchtalarm weerklinkt, de E.H.B.O.-posten bezet en stelde de transport-colonne zich op.

Opdat de gehele situatie zoveel mogelijk met de werkelijkheid zou overeenkomen, was op het eiland Valentijn een schijnbrandje gemaakt.

Buiten de enkele ingewijden, had dan ook eenieder inderdaad de indruk gekregen, dat er, gezien het lichtschijn dat aan de hemel zichtbaar was, er werkelijk een hevige brand was uitgebroken.

Om 20.28 uur werd „groot alarm" gegeven, zijnde driemaal tien stoten op de brandfluit; dit was het sein, dat verschillende plaatsen op de fabriek in brand stonden, o.a. werd aangegeven, dat een aan de pier liggende tanker in brand stond. Op dit sein werden de foamite-lichters uitgezonden.

Na dit groot alarm werd opgegeven, dat er vijf en twintig gewonden waren, waaronder vijf op de foamite-lichters. De E.H.B.O., die evenals de transportcolonne op de posten op deze berichtgeving hadden gewacht, gingen nu de fabriek in om zo spoedig mogelijk assistentie te kunnen verlenen. Voor de vijf gewonden op de foamite-lichters werd de water-transport-colonne uitgezonden.

Om 20.26 uur belde de Caracasbaai Installatie op en deelde mede, dat er een kleine brand was uitgebroken en dat er niet voldoende personen aanwezig waren om deze te kunnen blussen, zodat zo spoedig mogelijk ook daar enige lieden ter assistentie werden heengezonden.

Om 20.30 uur kwam uit Bullenbaai een soortgelijk verzoek, waaraan eveneens direct werd voldaan. Van één der fabrieks-districten uit werd gemeld, dat een gasleiding was gesprongen in de omgeving van een hoofdverkeersweg en dat dit een gevaar voor het eventueel daar langs gaande verkeer betekende. Deze weg werd hierop door de eigen bewaking afgezet. Tevens werd er gemeld, dat de telefoonleiding tussen het Hoofdkantoor en de fabriek defect was. Deze werd door de storingsdienst spoedig gerepareerd.

Om 21.12 uur verscheen Zijne Excellentie de Gouverneur in gezelschap van den Algemeen Militair Commandant op het centrale punt, waar de leiding van de Luchtbescherming had plaats genomen. De Gouverneur toonde zeer veel belangstelling voor de grote luchtalarm- en brandoefening en liet zich uitvoerig inlichten over de gang van zaken.

Om 21.15 uur kwamen de eerste berichten binnen, dat de gewonden in de Dokterskamer waren aangekomen. Om ongeveer 22 uur werd het signaal alles veilig gegeven. Gedurende de gehele oefening waren de Heren Jan Noorduyn en Leendert W. Korthals op de fabriek aanwezig en inspecteerden overal hoe de stand van zaken was en hoe de gehele organisatie verliep.

Over het algemeen kan deze oefening, gezien het zeer geringe aantal personen, die hiervan te voren op de hoogte waren gesteld, als zeer geslaagd worden beschouwd.

Berlijn beleeft buitengewoon bombardement.

JAPANS CONVOOI OP WEG NAAR ALEOETEN AFGESLAGEN.

Omsingelde Duitsers aan Donetsfront opgeruimd,

„TWEE JAAR GELEDEN".

Maart 1941.

29. Duitsland beveelt alle Duitsers Serbië te verlaten. De Italianen vertrekken bij honderden uit Serbië. Ook den Britsen vrouwen wordt aangeraden zo spoedig mogelijk het land te verlaten.

30. De kustwacht van de Verenigde Staten van Noord-Amerika legt krachtens de Spionnagewet van 1917 beslag op 28 Italiaanse, 2 Duitse en 35 Deense schepen. De bemanningen waren doende machines onklaar te maken. Zij werden in bewaping gesteld.

Britse oorlogschepen, die trachten een Frans convooi van 4 vrachtschepen, dat belangrijk oorlogsmateriaal voor Duitsland vervoert, te bemeesteren, worden door de Franse kustbatterijen van Algiers beschoten. De Britten beantwoorden het vuur der batterijen, doch schieten niet op de koopvaardijschepen. Vichy beweert, dat er geen oorlogsmateriaal voor Duitsland vervoerd werd.

31. De katoenbeurs van Liverpool sluit voor de duur van de oorlog. De Continental Oil Co. wordt door de Duitse regering belast met het volledig toezicht op alle Duitse oliebelangen. De fabricage, het vervoer en de distributie in geheel bezet Europa en Duitsland is in haar handen.

April 1941.

1 Het Congres van de Verenigde Staten van Noord-Amerika neemt eenstemming een besluit aan, waarbij ter bevestiging van de Monroe-leer de Verenigde Staten van Noord-Amerika verklaren, dat zij geen enkele overdracht en geen enkele poging tot overdracht van gebied in het Westelijk Halfrond door een niet-Amerikanase mogendheid aan een andere niet-Amerikaanse mogendheid zullen erkennen. Indien zulk een poging toch geprobeerd wordt dan zal de regering van de Verenigde Staten van Noord-Amerika ogenblikkelijk in beraad treden met de andere Amerikaanse Republieken volgens de Conferentie van Panama van 1939.

De Zwitserse regering legt beslag op de uitgebreide parken en velden rond het Volkenbondspaleis te Génève voor het verbouwen van tarwe.

Asmara, de hoofdstad van Eritrea werd door de Britten veroverd.

Mexico, Cuba, Venezuela, Peru en Ecuador nemen bezit van de Duitse en Italiaanse koopvaardijschepen in hun havens en stellen de bemanningen in bewaring. Meer dan 8 schepen werden door de bemanning beschadigd en verschillende andere tot zinken gebracht. Mexico en de Verenigde Staten van Noord-Amerika tekenen een overeenkomst voor het onderling gebruik der vliegvelden.

2. De Peruaanse Regering verbreekt haar contract met de Duitse Luchtvaartmaatschappij en legt beslag op de vliegtuigen.

3. Benghazi, de hoofdstad van Oost-Libye, wordt door de Duitsers heroverd op de Britten. 8 Weken tevoren hadden de Britten deze plaats op de Italianen veroverd.

Graaf Paul Teliki, Minister-President van Hongarije, wordt dood in zijn bed gevonden. Een officieel regeringsbulletin deelt mede, dat hij zelfmoord gepleegd heeft.

Vladimir Matchek, de politieke leider der Croaten, deelt zijn regering mede, dat hij mede wil helpen bij de vorming van het cabinet. Hij doet een beroep op zijn volgelingen om zich bij het leger te voegen. De Duitse en Italiaanse gezantschappen verlaten Beograd.

4. Duitse strijdkrachten bewegen zich op weg naar de grenzen van Joegoslavië. Zij trekken door Hongarije, Roemenië en Bulgarije. 4 Divisies Tyroolse bergtroepen trekken Italië binnen. De Hongaarse wegen en spoorlijnen zijn overvol met troepen en krijgsmateriaal op weg naar het Zuiden om de stellingen te bezetten in de forten bij Szeged, Mohacs en Vagy Kanizsa. Twee Duitse divisies trekken door Budapest, vervolgens door de Tisza vallei naar de Joegoslavische Banaat. Treinen afgeladen met vluchtelingen verlaten Beograd.

Duitsland en Frankrijk tekenen een overeenkomst, waarbij onbezet Frankrijk aan het bezette gebied zal sturen 755.000 koeien, 600.000 varkens en kalven, 36.000 ton eetbare oliën, 100.000 ton zout, 60.000 ton verse groenten, 8000 ton kaas en 643.450 gallon wijn. Bezet Frankrijk zal in ruil daarvoor terugsturen 800.000 ton graan, 200.000 ton suiker, 100.000 ton zemelen en 800.000 ton aardappelen.

De Regering der Verenigde Staten van Noord-Amerika verwerpt de Duitse en Italiaanse protesten tegen de inbeslagneming hunner schepen. President Franklin D. Roosevelt beschuldigt den Italiaansen Marine-attaché er van, dat hij opdracht gaf tot sabotage. 25 Italiaanse schepen van de 27 werden zwaar beschadigd.

SLECHT WEER HINDERT DE GEVECHTEN AAN HET RUSSISCH FRONT.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

In de campagne aan het Russische front, waar het weer dagelijks slechter wordt voor militaire verrichtingen, werden slechts sporadische gevechten gezien.

Ten Zuiden van Bely zette het Sovjet-leger zijn druk voort in de richting van Smolensk en veroverd het nog 7 nederzettingen. Maar behalve dit vonden er geen gevechten op grote schaal plaats. Voor de eerste maal sedert lange tijd bevatte het communiqué de zin: „Geen belangrijke veranderingen vonden aan het front plaats."

De twee legers, die in modder en ijzig slik worstelen, staan slechts af en toe op om op elkaar in te slaan. De dagen van de werkelijke Russische modder zijn in vele sectoren aangebroken en dit wil zeggen: dagen waarbij het vervoer moeilijk kan geschieden. Vrachtauto's, tanks en zelfs wagons blijven vaststeken. De bekende „jeep" van Noordamerikaans maaksel is een der weinige machines, die onder deze omstandigheden kan manipuleren.

Er zijn vele tekenen, die erop wijzen, dat de verschrikkelijke weerstoestanden — gezwollen stromen en rivieren, modderige glibberige wegen — voor enige tijd een belangrijke invloed op de verrichtingen zullen hebben. Het Sovjet-leger scheen de hevige druk te weerstaan van de D.uitsers aan het Noordelijke Donetsfront en sloeg elke poging van de indringers af om de rivier over te steken. Men scheen de situatie hecht in handen te hebben.

Enkele grotere aanvallen van de Duitsers in de Belgorod-sector werden met succes tegengegaan door de Russen. Deze schenen de stellingen te houden, die zij twee dagen geleden wonnen en ook behielden zij de belangrijke heuvel in de Chuguev-sector, welke de Duitsers herhaaldelijk poogden te veroveren.

„Rode Ster" zeide, dat een belangrijke strijdmacht van de Luftwaffe aan het Noordelijke Donetsfront opereerde, doch vanwege de grote verliezen heeft afgezien van de tactieken, waarbij grote escader van duikbommenwerpers gebruikt worden.

Op het ogenblik richten de Duitsers hun aanvallen meer op spoorwegstations en andere militaire objecten. Deze worden dan 's nachts aangevallen. Een bericht zeide, dat de grote verrichtingen van de Duitse luchtmacht de activiteiten van de Russische vliegtuigen niet deden verminderen. Op een der laatste dagen vernietigden Russische Stormoviks 22 tanks en 60 kanonnen. Een bericht van het Kuban-front zeide, dat de Duitse weerstand daar toenam, terwijl de Sovjets hen steeds meer terugdreven in de richting van Novorossisk en de Straat van Kertsj.

Krachtige fortificaties werden doorbroken bij Krymskaya en ten Zuiden van Slavianskaya. Vooruitgeschoven eenheden van het Rode leegr opereren nog in de moerassige landerijen, rijstvelden en overstroomde gebieden (Moskou, (AP) 28.3).

DUITS COMMUNIQUÉ VAN ZONDAG.

Als volgt luidt het communiqué, dat op Zondag door het Duitse Hoofdcommando werd uitgegeven: „Aan het Oostelijk front verliep de dag over het algemeen kalm. In sommige sectoren hadden plaatselijke gevechten plaats. Ten Noord-Westen van Kursk werd de stad Sevsk bestormd door tanks en grenadiers na bittere gevechten van huis tot huis, die verschillende dagen duurden.

In de wateren van het Visserschiereiland plaatsten Duitse bommenwerpers een voltreffer op een groot vijandelijk vrachtschip. Aan het Tunische front heeft de defensieve slag voortgang. Niettegenstaande zijn grote meerderheid slaagde de vijand er ook gisteren niet in beslissende resultaten te behalen. De Duitse en Italiaanse troepen sloegen alle vijandelijke pogingen af om door te breken en wierpen vooruitgeschoven vijandelijke tanks terug in een tegenaanval. Bij een aanval van Duitse bommenwerpers op een convooi nabij de Algerijnse kust werden 4 vijandelijke vrachtschepen getroffen. In de nacht voorafgaande aan 28 Maart bevonden Britse vliegtuigen zich boven het Rijksgebied en drongen zij tot de hoofdstad door.

Brisant- en brandbommen werden op sommige plaatsen in het Noord-Westen van Duitsland geworpen alsmede op het gebied van groter Berlijn. Er ontstonden branden in de woonwijken en vernieling werd aangericht in publieke gebouwen en plaatsen van cultureel belang. De bevolking leed verliezen. 8 Der aanvallen vijandelijke bommenwerpers werden neergeschoten. Patrouille-boten schoten nog een Britse bommenwerper nabij de Noorse kust" (New York, (AP) 28.3).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué van heden luidt als volgt:

„In de nacht van 28 Maart hadden geen grote veranderingen plaats aan het Westelijk front. In afzonderlijke sectoren werden plaatselijke gevechten geleverd. Detachementen van de afdeling X vielen den vijand in de nacht aan en veroverden in handgevechten een nederzetting. Onze srijders doodden met gebruik van bajonetten en handgranaten meer dan honderd Hitlerieten. 5 Machinegeweren, 2 mortieren, alsmede dozijnen gewreen en tommygeweren werden veroverd. In een andere sector drongen onze verkenners in de vijandelijke achterhoede door en overvielen zij een colonne van Duits voetvouk, welke het front naderde. Met machinegeweer- en geweervuur ruimden de verkenners 70 Hitlerieten op. Ten Zuiden van Bely poogde de vijand naar de door ons veroverde stellingen terug te keren en deed hij een aanval. De gardenafdeling X sloeg de aanval af en wierp de Hitlerieten naar hun oorspronkelijke stellingen terug. Op het slagveld bleven 150 gesneuvelde vijandelijke manschappen liggen. In een andere sector veroverden deteachementen van de afdeling X in een nachtelijk gevecht 80 vijandelijke soldaten en officieren op. In een andere sector voerden onze strijders verkenningsgevechten uit en ruimden zij meer dan 50 Hitlerieten op. Er werden gevangenen gemaakt. In het district aan de middenloop van de Noordelijke Donets slaagde de vijand erin in een sector onze detachementen terug te dringen.

Omsingelingsverrichtingen van de flanken werden uitgevoerd, waardoor de Duitsers werden omsingeld en opgeruimd. Op het slagveld bleven meer dan 200 vijandelijke doden liggen. In een andere sector sloegen onze strijders pogingen van de Hitlerieten af om de Noordelijke Donets over te steken. Ten Westen van Rostov hadden nu en dan deuls plaats tussen het geschut en de machinegeweren. Tijdens de laatste twee dagen poogde de vijand onze verbindingswegen nabij het front te bombarderen, alsook de steden en dorpen. De aanvallen van de vijandelijke luchtmacht werden tegengegaan door verrichtingen van onze vliegers en ons luchtdoelgeschut.

Binnen de laatste vier dagen werden in luchtgevechten en door afweervuur 47 Duitse vliegtuigen neergeschoten. De grote meerderheid der vijandelijke vliegtuigen werd onderschept en vernietigd voordat de objecten bereikt werden" (Londen, (AP) 29.3).

HEVIG BOMBARDEMENT OP BERLIJN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht deden Lancasters, Halifaxs en Stirlings van het Bommenwerperscommando een hevige aanval op Berlijn. Het weer boven het doel was goed en het bombardement was geconcentreerd. Een groot gewicht aan bommen werd geworpen. 9 Onzer bommenwerpers worden vermist".

Het Britse Ministerie van Luchtvaart maakte later bekend, dat de aanval van de afgelopen nacht op Berlijn de hevigste was, die ooit op de Duitse hoofdstad werd gedaan. „Het gewicht aan bommen was ongeveer tweemaal zoveel als in de hevigste aanval op Londen geworpen werd". De grootste lading, die Londen ooit trof was 450 ton.

Een zegsman van het Ministerie zeide, dat een volledig rapport over de aanval, die op 1 Maart op Berlijn werd uitgevoerd, toonde, dat „iets minder dan 900 ton" in die nacht door de Royal Airforce werd geworpen. Hij zeide, dat in de aanval van de afgelopen nacht honderden vliegtuigen een bommenlading wierpen, welke juist een weinig minder dan 900 ton was (Londen, (AP) 28.3).

GEROMMEL BIJ BOULOGNE.

Het gerommel van hevige ontploffingen uit de richting van Boulogne werd in de namiddag gehoord, waardoor te kennen gegeven werd, dat de Geallieerde vliegtuigen wederom aanvallen deden op de Duitse oorlogsmachine in Noord-Frankrijk (Folkestone, (AP) 28.3).

ENGELSEN VERWACHTEN DUITSE REPRESSAILLE-AANVALLEN.

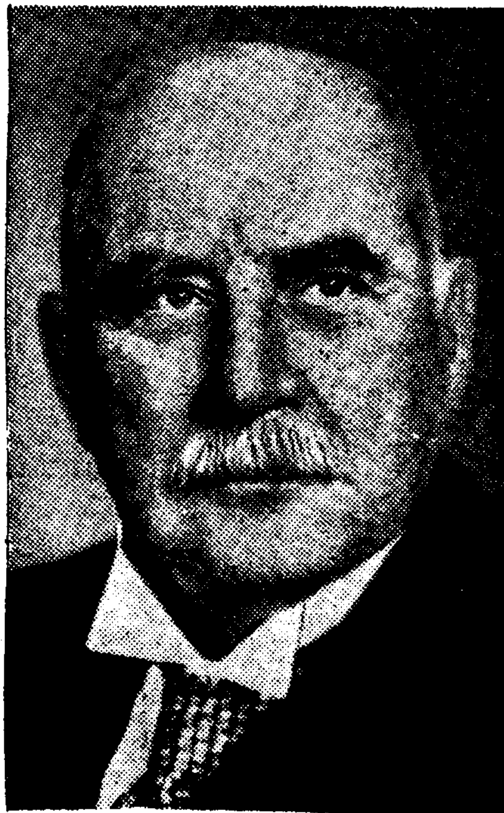
De Londenaars zijn verheugd over het nieuws, dat de Royal Airforce weer een verpletterende aanval op Berlijn deed, doch de meesen hunner verwachten, dat de Duitst vliegtuigen spoedig repressaille-aanvallen zullen doen. Velen troffen daarom de nodige voorbereidingen. Hedenmorgen kon men arbeiders met stalen helmen naar het werk zien tijgen (Londen, (AP) 29.3).

LICHTE DUITSE AANVALLEN OP ENGELAND.

Kort voor middernacht bevonden Duitse vliegtuigen zich boven enkele delen van East Anglia. Op verspreide punten werden bommen geworpen. Weinig schade werd aangericht en een klein aantal personen werd gewond. Een vijandelijk vliegtuig werd tijdens de nacht vernield (Londen, (AP) 29.3).

ERFENIS VAN J. P. MORGAN.

De zonen van wijlen John Piermont Morgan — Spencer Morgan en Henry Morgan — erfden het grootste deel der nalatenschap van den financier. Het testament werd gisteren geopend, doch het bedrag der rijkdommen werd er niet in genoemd.

JOHN PIERMONT MORGAN †.

Andere kinderen, familieleden en talrijke employees kregen ook verscheidene sommen toegedeeld tot 50.000 dollar. J. P. Morgan liet niets na voor liefdadigheidsdoeleinden, omdat — zo zeide hij in het testament — hij tijdens zijn leven reeds zoveel mogelijk gegeven had. Hij liet echter 150.000 dollar na aan de kerk, waarvan hij parochiaan was. Zo men weet, overleed Morgan op 13 Maart te Boca Grande, Florida, in de leeftijd van 75 jaar (New York, (AP) 28.3).

JAPANS VLOOT BIJ ALEOETEN TERUGGEDREVEN.

Noordamerikaanse patrouille-schepen sloegen de Japanse vlootmacht terug, welke op weg naar de Aleoeten was, in het eerste vlootgevecht bij de door mist omhulde eilanden sedert de vijand in de zomer van het vorig jaar een basis te Kiska vestigde.

Toen het gevecht op lange afstand Vrijdag werd afgebroken, zag men de Japanse vloot van 2 zware kruisers, 2 lichte kruisers, 4 torpedojagers en 2 vrachtschepen in Westelijke richting varen. Het gevecht werd geleverd op een afstand van 8 tot 11 kilometer. Het begon nadat een lichte strijdmacht van Noordamerikaanse patrouille vaartuigen den vijand waarnam ten Westen van Attu, op 320 kilmeter ten Westen van Kiska. De mogelijkheid bestaat, dat de vijand keerde om te ontkomen aan een beschieting op korte afstand, waardoor de vrachtschepen, die blijkbaar hard benodigde voorraden naar de basis te Kiska brachten, zouden kunnen worden beschadigd of tot zinken gebracht. Biezonderheden van het gevecht werden niet bekend gemaakt.

De Marine zeide in vroeger communiqué, dat een reeds luchtaanvallen van 25 tot 27 Maart in de Stille Oceaan werd uitgevoerd. Noordamerikaanse vliegtuigen, die Kiska aanvielen, plaatsten er voltreffers op een hangar.

In het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan beschoten en bombardeerden de Noordamerikaanse vliegtuigen in twee aanvallen de vijandelijke stellingen te Munda in de Nieuw Georgië groep. De Japanse stellingen te Vila in de Salomonseilanden werden ook aangevallen. Voorts werden de Japanners te Ugali op het eiland Rendova gebombardeerd en beschoten. 2 Japanse vliegtuigen vielen het eiland Canton in de Phoenix-eilanden aan. 7 Vijandelijke toestellen bombardeerden Guadalcanal, waar 1 man werd gedood en 13 anderen werden gewond (Washington, (AP) 29.3).

TALRIJKE HULP-VLIEGDEKSCHEPEN IN ACTIE, ZEGT KNOX.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox deelde mede, dat dozijnen kleine, nuttige nieuwe vliegdekschepen zich thans in de gevechtsgebieden bevinden. Nog talrijke andere zijn op weg voor actie. Knox zeide op een persconferentie, dat deze vliegdekschepen waren verbouwd van het type van koopvaardijschepen of van de kiel af op werden opgebouwd als hulpvliegdekschepen. Zij hebben een strijdmacht van vliegtuigen, welke voldoende is om grote gedeelten van de Oceaan af te zoeken als zij convooi-diensten doen en vormen een „drievoudige bedreiging" voor de vijandelijke duikboten en kapers.

Admiraal Frederick Horne, Vice-Hoofd van de vloot-verrichtingen, voegde zich bij Knox op de persconferentie om mede te delen, dat het program van hulp vliegdekschepen „zeer snel wordt afgewikkeld". Het nadeel van deze vliegdekschepen is echter, dat zij geen grote snelheid hebben en meer onderhevig zijn aan de weersgesteldheid. Sommige ervan hebben echter reeds aan de strijd meegedaan en zijn op „alle zeven zeeën geweest".

De Marine maakte tevens bekend, dat hulp-vliegdekschepen „kunnen en hebben gediend om militaire vliegtuigen te vervoeren. Zij kunnen vliegtuigen met brandstof brengen tot binnen vliegafstand van de gevechtsgebieden en die dan afschieten in de lucht om ogenblikkelijk aan de strijd mede te doen teneinde de as uit de luchten te verdrijven. Een belangrijk aantal vliegtuigen, dat thans in Noord-Afrika opereert, is door deze schepen over de Atlantische Oceaan gevoerd (Washington, (AP) 28.3).

DE KERK BLIJFT BUITEN DE POLITIEK.

Om de Kerk buiten alle politieke verwikkelingen te houden heeft de Bisschop van Versailles aan zijn geestelijkheid medegedeeld:

„Om enige verwarring omtrent het terrein van de godsdienst en het terrein van de politiek te vermijden mogen in de kerken en kapellen van het diocees geen Heilige Missen worden gelezen of begrafenis plechtigheden geschieden ten gunste van of op verzoek van leden van enige politieke partij".

Bij ontstentenis van een corrector verschijnt de krant slechts gedeeltelijk gecorrigeerd.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Londen: Het Italiaanse Hoofdcommando maakte bekend, dat „verschillende sterktepunten in Tunis ontruimd werden". Het communiqué zeide: „Onder de druk van overweldigende vijandelijke strijdkrachten werden sommige vaste punten ontruimd".

— Londen: De Duitse radio zeide, dat onderhandelingen voor het sluiten van een nieuw handelsverdrag tussen Turkije en Duitsland hedenmorgen te Istanbul begonnen.

— Londen: Escaders van bommenwerpers, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, staken hedenmorgen de Engelse Zuidkust heen en terug over.

— Caïro: Officieel wordt medegedeeld, dat de vijandelijke landingsterreinen ten Westen van Gabès en ook bij Gabès zelf worden beploegd. Dit beschouwt men als een zeker teken, dat de vijand van plan is het gebied te ontruimen, omdat hetzelfde plaats vond aan de vooravond van de vijandelijke terugtrekking van El Alamein in Egypte. Door verwoede zandstormen vlogen de Geallieerde gevechtsvliegtuigen over de vijandelijke landingsterreinen te Sfax om aanvallen te doen. Hierbij werden een ME109 en een JU88, die poogden te ontsnappen, neergeschoten. Andere viegtuigen onderschepten een formatie van JU88's en vernietigden er 2. De Geallieerden leden geen verliezen. Gevechtsbommenwerpers deden aanvallen op samentrekkingen van vijandelijke voertuigen in het gebied van Gabès en in de omgeving van El Hamma.

— Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika: Rommels Mareth-linie stortte in door het gewicht van Montgomery's achtste leger en de vijand trekt zich thans terug van het Mareth-gebied met hevige verliezen. De terugtrekkende vijand laat vele verspreide weerstands-groepen achter en felle gevechten worden geleverd, terwijl de oprukkende eenheden van het achtste leger hen opruimen. Intussen voegden de Geallieerde luchtescaders zich bij de grondstrijdkrachten in een machtige aanval langs de ontsnappingscorridor van den vijand. In het gebied van El Hamma, dat een der best verdedigde vijandelijke stellingen was, werd een grote voorraad kanonnen, tanks en beschadigde voertuigen door den vijand achtergelaten.

De grondstrijdkrachten in dit gebied stormden vooruit na een verschrikkelijke luchtaanval in de namiddag van Vrijdag. Deze aanval was zo hevig, dat zelfs de élite Duitse strijders er door verward werden en de spanning niet konden uithouden.

Elk krachtig punt van de Mareth-linie is thans in Geallieerde handen en werd den vijand ontworsteld in de felste gevechten, die de oorlog ooit gezien heeft.

Het geschut legde een voortdurend grodijnvuur en duizenden tonnen aan bommen werden dag en nacht geworpen. Alleen bij de luchtaanval op El Hamma werden van 80 tot 100 vijandelijke voertuigen vernietigd.

De Algemene Oorlogsongevallenregeling.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur is bij de Staten van Curaçao een landsverordening ingediend „houdende voorzieningen betreffende de verzorging van oorlogslachtoffers [1]) en hun nabestaanden", toepasselijk op allen, die in Curaçao hun hoofdverblijf hebben (ingezetenen). Hieraan ontlenen wij het volgende:

Deze landsverordenin is niet van toepassing op niet-ingezetenen en degenen, die in vreemde krijgs- of staatsdienst zijn.

Vijandelijke onderdanen en in verband met oorlogsomstandigheden geïnterneerde personen, alsmede hun nabestaanden kunnen aan de bepalingen dezer landsverordening geen aanspraken op tegemoetkoming ontlenen.

Aanspraak op tegemoetkoming komt toe aan ieder ingezetene, wien oorlogsletsel overkomt en voor wien geen wettelijke dan wel biezondere voorziening is getroffen.

Het in deze landsverordening bedoelde oorlogsletsel wordt voor de toepassing van artikel 20 van de „Curaçaose Pensioenverordening 1938", ten aanzien van de ambtenaren, waarop die verordening betrekking heeft, beschouwd als in en door de oefening van hun ambt te zijn bekomen.

Voor het geval, dat de voorziening in het eerste lid bedoeld ongunstiger mocht zijn dan in deze landsverordening bepaald, gelden de hierna volgende bepalingen behalve ten aanzien van de beroepsmilitairen van land- en zeemacht.

Artikel 4. Aan personen, die oorlogsletsel hebben bekomen, alsmede aan de nabestaanden van personen, die tengevolge van zodanig letsel zijn overleden, wordt ten laste van de geldmiddelen van Curaçao tegemoetkoming verleend op de voet van de bepalingen dezer landsverordening.

Artikel 5. 1. Hij, die in strijd met wat redelijker wijze van hem verwacht kon worden welbewust een handeling verricht of nalaat, tengevolge waarvan hij of zijn kostwinner enig oorlogsletsel bekomt of tengevolge waarvan een zodanig oorlogsletsel verergert, kan, evenmin als zijn nabestaanden, aan de bepalingen dezer landverordening aanspraken op tegemoetkoming terzake van dat letsel ontlenen.

2. Indien toepassing van het in het eerste lid bepaalde tot ernstige onbillijkheid zou leiden, is de Gouverneur bevoegd de commissie te machtigen daarvan af te wijken.

Artikel 6. 1. Door den Gouverneur wordt voor de uitvoering van deze landsverordening een commissie ingesteld, welke behoudens beroep op den Gouverneur, bij uitsluiting beslist ten aanzien van de toekenning, de herziening en de intrekking van uitkeringen en andere tegemoetkomingen op de voet van de bepalingen dezer landsverordening.

2. De samenstelling en de werkwijze dezer commissie worden, voorzover zulks niet reeds bij deze landsverordening is geschied, door den Gouverneur geregeld.

Artikel 7. De Gouverneur kan, de Raad van Bestuur gehoord, in de gevallen, waarin de bij of krachtens deze landsverordening gegeven voorschriften niet voorzien, zomede indien biezondere redenen daartoe lopen, zo nodig met afwijking van die voorschriften voor ieder geval afzonderlijk of voor meer gevallen gezamenlijk, een beslissing nemen ten aanzien van toekenning, herziening en intrekking van uitkering en andere tegemoetkomingen aan oorlogsslachtoffers of hun nabestaanden.

Van de tegemoetkoming aan oorlogsslachtoffers en hun nabestaanden in het algemeen.

Artikel 8. Hij, aan wien enig oorlogsletsel is overkomen, heeft terzake van dat letsel aanspraak op:

a. uitkeringen als hieronder nader vermeld;

b. vrije geneeskundige behandeling.

Artikel 9. 1. Onder vrije geneeskundige behandeling in het voorgaande artikel bedoeld is begrepen, indien zulks nodig wordt geacht, vrije verpleging alsmede heelkundige behandeling, het verstrekken van kunstmiddelen, voor zoverre deze onontbeerlijk zijn voor het herstel van redelijke levensomstandigheden voor den patiënt en onderricht in het gebruik van die kunstmiddelen.

2. De Gouverneur geeft nadere voorschriften nopens de vrije geneeskundige behandeling en verpleging.

Artikel 10: Hij, die zijn 18e levensjaar voltooid hebbende terzake van het hem overkomen oorlogsletsel onder geneeskundige behandeling is en een week na het ontstaan van dat letsel nog niet in staat is zijn werkzaamheden te hervatten, heeft met ingang van de dag na die van het ontstaan van het letsel, — en degene, die de 18-jarige leeftijd nadien bereikt — met ingang van zijn 18e verjaardag tot en met de dag, waarop hij uit de geneeskundige behandeling wordt ontslagen, dan wel weer in staat is tot het hervatten van zijn werkzaamheden of tot het verrichten van andere naar het oordeel van de commissie hem passende arbeid, aanspraak op een tijdelijke periodieke uitkering.

De hierboven bedoelde aanspraak wordt opgeschort ten aanzien van oorlogsslachtoffers, die en voor zolang zij deel uitmaken van de weermacht.

Artikel 11: Hij, die op het tijdstip, waarop hierboven bedoelde uitkering een einde neemt, naar het oordeel van de commissie geheel of voor een belangrijk deel ongeschikt is tot het verrichten van hem passende arbeid, heeft met ingang van de dag na dat tijdstip voor de verdere duur van zijn ongeschiktheid aanspraak op een periodieke invaliditeitsuitkering.

2. Hij, die zich terzake van het hem overkomen oorlogsletsel niet onder geneeskundige behandeling heeft gesteld, dan wel zich zonder gegronde reden voor tijdig aan zodanige behandeling heeft onttrokken, kan slechts aanspraak doen gelden op een invaliditeitsuitkering, indien blijkt, dat zijn ongeschiktheid tot werken niet door passende geneeskundige behandeling had kunnen zijn voorkomen. Als ingangsdatum voor de uitkering wordt in dit geval aangemerkt de dag na dien, waarop hij de daartoe strekkende aanvraag heeft gedaan.

3. Aan personen beneden de leeftijd van 18 jaar, die op het tijdstip van het ontslag uit de geneeskundige behandeling naar het oordeel van de commissie blijvend invalide zijn, kan tot de dag, waarop zij hun 18e levensjaar hebben voltooid, naar door den Gouverneur te stellen regelen, kosteloos onderwijs worden verstrekt op die scholen, dan wel in die vakken, welke naar het oordeel van de commissie voor hen in verband met hun lichamelijke toestand en met het oog op het verkrijgen van de nodige geschiktheid tot het verrichten van hun passende arbeid het meest doelmatig worden geacht.

4. De in het voorgaande lid bedoelde personen hebben, indien bij het bereiken van de leeftijd van 18 jaren naar het oordeel der commissie geheel of voor een belangrijk deel ongeschikt zijn tot het verrichten van hun passende arbeid, met ingang van de dag, waarop zij hun 18e levensjaar hebben voltooid, voor de verdere duur van hun ongeschiktheid aanspraak op een uitkering.

5. De commissie kan, daartoe termen vindende, met tijdelijke afwijking van het bepaalde in het eerste en vierde lid, aan personen, die hun 18e levensjaar hebben voltooid, voor de tijdelijke periodieke invaliditeitsuitkering kosteloos onderwijs als bedoeld in het derde lid doen verstrekken.

Artikel 12: Aan hem, te wiens laste de kosten der begrafenis van een tengevolge van het hem overkomen oorlogsletsel overleden persoon zijn gekomen, kunnen door de Commissie de gedane uitgaven, voor zover de redelijkheid daarvan wordt aangetoond, tot een maximum van twee honderd gulden worden vergoed.

Artikel 13: 1. De nabestaanden van hem, die ten gevolge van het hem overkomen oorlogsletsel is overleden, of van wien naar het oordeel van de commissie moet worden aangenomen, dat hij tengevolge van enig oorlogsletsel is overleden, hebben, voor zover zij voor hun levensonderhoud geheel of hoofdzakelijk van den overledene afhankelijk waren met ingang van de dag na dien van het overlijden of vermoedelijk overlijden van het oorlogsslachtoffer aanspraak of een periodieke pensioensuitkering tot een bepaald bedrag. Een weduwe wordt geacht voor haar levensonderhoud geheel of hoofdzakelijk van haar overleden echtgenoot afhankelijk te zijn geweest.

2. Indien iemand binnen twee maanden nadat hem enig oorlogsletsel is overkomen, tengevolge van dat letsel is overleden, kan de commissie aan de personen, die tezamen met den overledene een gezin vormden en die op grond van het bepaalde in het vorige lid aanspraak hebben op een periodieke pensioensuitkering, bovendien een uitkering ineens toekennen tot een bedrag berekend naar de hier later volgende vastgestelde bepalingen.

Artikel 14: De commissie is bevoegd om wanneer een periodieke uitkering tot een gering bedrag anders dan voorlopig behoort te worden toegekend en verwacht kan worden, dat de uitkering gedurende meer dan vijf jaren zal moeten worden gedaan, op verzoek van den rechthebbende of zijn wettigen vertegenwoordiger zodanige uitkering om te zetten in een uitkering ineens, De omzetting wordt geweigerd, indien naar het oordeel der commissie onvoldoende waarborgen bestaan, dat de uitkering ineens in het werkelijk belang van den rechthebbende zal worden besteed.

Van de omvang der uitkeringen.

Artikel 15: Bij de berekening van het bedrag van de in het voorgaande genoemde uitkeringen gelden de volgende bepalingen.

Artikel 16: 1. Als grondslag voor de berekening wordt genomen 1/12 gedeelte van het gehele bedrag aan arbeidsinkomen, dat door het oorlogsslachtoffer is genoten gedurende het jaar, onmiddellijk voorafgaande aan de dag, waarop hem het oorlogsletsel is overkomen.

2. Indien het oorlogsslachtoffer gedurende het in het eerste lid genoemde jaar geen arbeidsinkomen heeft genoten dan wel een arbeidsinkomen, dat aanzienlijk geringer is geweest dan het in voorgaande jaren genotene, kan de commissie, rekening houdende met de omstandigheden van ieder geval, een ander tijdvak van een jaar in aanmerking nemen onmiddellijk voorafgaande aan een tijdstip, dat niet meer dan drie jaar voor de dag, waarop hem het oorlogsletsel overkwam, of — indien het oorlogsslachtoffer tot de weermacht behoort — voor de dag, waarop hij laatstelijk voor de dienst is opgeroepen, mag zijn gekozen.

3. Indien het oorlogsslachtoffer, voordat hem het oorlogsletsel overkwam nog geen jaar in het genot van arbeidsinkomen was, zal als grondslag voor de berekening dienen een door de commissie te bepalen bedrag, bij het bepalen waarvan zij rekening zal houden met het gemiddelde arbeidsinkomen over een maand, dat een gelijksoortig persoon met overeenkomstige ontwikkeling als aanvangsinkomen pleegt te ontvangen.

4. Indien de naar de bepalingen der voorafgaande nummers afgeleide grondslag meer bedraagt dan f 600.— komt het meerdere voor de berekening ener uitkering niet in aanmerking.

Artikel 17: Behoudens het bepaalde bij artikel 21 bedraagt de tijdelijke uitkering genoemd in artikel 10 over het tijdsverloop van een maand een door de commissie vast te stellen bedrag, hetwelk gedurende de eerste drie maanden ten hoogste 80% van de in artikel 16 aangegeven grondslag zal bedragen, en gedurende de daaropvolgende maanden ten hoogste 50% van die grondslag.

Artikel 18: 1. Behoudens het bepaalde bij artikel 21 bedraagt de invaliditeitsuitkering genoemd in artikel 11 **over het tijdsverloop van een maand:**

a. ingeval van algehele ongeschiktheid 50% van de aangegeven grondslag;

b. ingeval van gedeeltelijke ongeschiktheid een percentage van die grondslag, als aangegeven in de hiernaast staande tabel, met dien verstande, dat indien de ongeschiktheid niet in verband staat met een der op deze tabel voorkomende verminkingen, dan wel naar het oordeel der commissie door de verminking alleen niet voldoende is bepaald, de invaliditeitsuitkering door de commissie zal worden vastgesteld op een deel der sub a genoemde uitkering in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken.

2. Indien de tot een invaliditeitsuitkering gerechtigde een of meer personen als bedoeld in artikel 19 lid 1 onder c en d geheel of hoofdzakelijk te zijnen laste heeft, kan de commissie zijn uitkering met ten minste 10% daarvan voor ieder kind of iederen ouder verhogen, met dien verstande, dat de verhoging in totaal niet meer dan 30% van de uitkering zal bedragen, en de gehele uitkering het bedrag van f 300.— niet zal mogen overschrijden.

3. De invaliditeitsuitkeringen, die worden toegekend over een tijdvak liggende binnen de eerste drie maanden na het ontstaan van het oorlogsletsel kunnen door de commissie worden verhoogd tot ten hoogste 80% van de in artikel 16 aangegeven grondslag.

Artikel 19: 1. Behoudens het bepaalde bij artikel 21, bedraagt de pensioenuitkering, genoemd in het eerste lid van artikel 13 over het tijdsverloop van een maand:

a. voor de vrouw, met wie den overledene gehuwd was op het tijdstip, waarop hem het oorlogsletsel overkwam en met wie hij nog gehuwd was op het tijdstip van het overlijden, een percentage van de in artikel 16 aangegeven grondslag, dat gesteld wordt op 30% van de eerste f 100.—, 25% van de tweede f 100.—, en 20% van het resterend bedrag van die grondslag;

b. voor den man, met wien de overledene gehuwd was op het tijdstip, waarop haar het oorlogsletsel overkwam en met wien zij nog gehuwd was op het tijdstip van het overlijden, zoveel als zij in de regel tot zijn levensonderhoud bijdroeg, doch niet meer dan de onder a bedoelde percentages van de in artikel 16 aangegeven grondslag;

c. voor elk ongehuwd wettig, wettelijk erkend kind, zomede voor elk ongehuwd stierf- of pleegkind, alsook voor elk ongehuwd ouderloos kleinkind, allen beneden de eeftijd van 18 jaren, die den overledene op het tijdstip waarop hem het oorlogsletsel overkwam, bestonden, 10 % van de in artikel 16 aangegeven grondslag, tot een maximum van 56%.

d. voor een of beide ouders of bij ontstentenis van deze voor een of beide grootouders, alsook voor een of beide schoonouders, welke den overledene op het tijdstip, waarop hem het oorlogsletsel overkwam, bestonden, zoveel als deze in de regel tot hun onderhoud bijdroeg, doch niet meer dan de onder a bedoelde percentages van de in artikel 16 aangegeven grondslag.

2. De uitkeringen aan de gezamenlijke nabestaande van een oorlogsslachtoffer zullen over het tijdsverloop van een maand niet meer dan 50% van de in artikel 16 aangegeven grondslag bedragen. Zo nodig wordt elke uitkering daartoe evenredig verminderd.

Artikel 20. Indien het arbeidsinkomen, dat als grondslag voor de berekening der uitkeringen wordt genomen, geheel of ten dele uit pensioen of onderstand bestaat, kan de commissie de in artikelen 17, 18 en 19 bedoelde uitkeringen, verdubbelen, voorzover zij gebaseerd zijn op dat pensioen of die onderstand, met die verstande dat de uitkeringen nimmer het bedrag van de in artikel 16 aangegeven grondslag en bovendien nimmer het bedrag van f 300.— zullen mogen overschrijden.

Artikel 21. De commisie zal bij het vaststellen van het bedrag der uitkeringen, voor zolang zij zulk wenselijk acht, de overeenkomstig de vier voorgaande artikelen berekende uitkeringen **verminderen met de uitkeringsgerechtigde uit andere hoofde toevloeiende inkomsten**, welke voortspruiten uit op het tijdstip van het ontstaan van de aanspraak op uitkering reeds bestaande of op dat tijdstip onstane bronnen.

Artikel 22: 1. Indien op de voet van het bepaalde bij artikel 14 omzetting plaats heeft van een periodieke uitkering in een uitkering ineens, zal deze laatste het 60-voud der eerste bedragen.

2. Wanneer de omzetting geschiedt, nadat een of meer betalingen van de periodieke uitkering hebben plaats gevonden, zullen de gedane betalingen in mindering worden gebracht van het ingevolge het voorgaande lid berekende bedrag der uitkering ineens.

Artikel 23. De in artikel 13 lid 2 bedoelde uitkering ineens bedraagt ten hoogste 2 maal de in artikel 16 aangegeven grondslag.

De toelichting van het Bestuur.

De onderhavige ontwerp-landsverordening beoogt voorzieningen te treffen nopens de verzorging van oorlogsslachtoffers en hun nabestaanden. Bij de samenstelling heeft als voorbeeld gediend de Nederlands-Indische Algemene Ongevallenregeling.

De Gouverneur is van oordeel, dat genoemde regeling in opzet en uitwerking zo klaar en billijk is, dat, mocht zij ooit toepassing in Curaçao moeten vinden, zij ten volle zal kunnen voldoen aan alle redelijke eisen, welke aan dergelijke regeling gesteld kunnen worden.

De regeling is opgezet als een algemeen geldende, die toepassing vinden zal ten aanzien van alle ingezetenen, voorzover zij zich niet in vreemde krijgs- of staatsdienst bevinden, die worden gekwetst of gedood in verband met de huidige oorlogsomstandigheden, met uitzondering van het beroepspersoneel van Land- en Zeemacht. Voor dit personeel gelden immers afzonderlijke wettelijke regelingen, welke in alle opzichten voldoende worden geacht.

Rekening wordt gehouden met bestaande regelingen van schadevergoeding oorlogsletsel betreffende: Ten aanzien van ambtenaren wordt een dusdanige uitbreiding gegeven aan het begrip „letsel in en door de dienst verkregen", dat oorlogsletsel ook daaronder valt. Het ligt in de bedoeling de Curaçaose Pensioenverordening 1938 aan te vullen in deze geest, dat de ambtenaar, die door of ten gevolge van oorlogsletsel ongeschikt wordt voor de dienst, op het hoogste pensioen aanspraak krijgt, hetwelk hem in zijn rang kan worden toegekend. Intussen leek het billijk, aan belanghebbenden de keuze te laten tussen de voor hem geldende schaderegelingen.

Aan de regeling is terugwerkende kracht toegekend tot 16 Februari 1942 (artikel 53) zodat zij op allen, die sedert die datum oorlogsletsel hebben bekomen, kan worden toegepast.

De Gouverneur ontveinst zich niet, dat de regeling bij haar toepassing nog wel onvolkomenheden zal vertonen. Daarom is allereerst den Gouverneur de bevoegdheid toegekend om in onvoorziene gevallen een beslissing te nemen, de Raad van Bestuur gehoord. Voorts zal, zodra daaraan behoefte blijkt te bestaan, de regeling kunnen worden aangevuld.

Uit de definitie van oorlogsletsel in de aanvang van de landsverordening opgenomen blijkt, dat zij alleen betrekking heeft op letsel aan het slachtoffer zelf overkomen: **materiële schade** door oorlogsgeweld toegebracht aan erf, huis en handel valt buiten deze regeling. De Gouverneur is van oordeel, dat de vergoeding daarvan afzonderlijk en anders geregeld moet worden: zij zou de vorm kunnen aannemen van een verplichte verzekering.

Onder de huidige omstandigheden meent de Gouverneur met deze korte toelichting van de regeling te kunnen volstaan.

TABEL BETREFFENDE UITKERING BIJ GEDEELTELIJKE ONGESCHIKTHEID.

Bij verlies van:	
beide ogen	100%
een oog	30%
het gehoorvermogen van beide oren	40%
het gehoorvermogen van een oor	10%
een been	55%
een voet	50%
een der grote tenen	5%
een der andere tenen	3%
Bij rechtse personen:	
de rechterarm van het schoudergewricht af	75%
de linkerarm van het schoudergewricht af	70%
de rechterarm van of boven het elleboggewricht af	65%
de linkerarm van of boven het elleboggewricht af	60%
de rechterhand van of boven het polsgewricht af	60%
de linkerhand van of boven het polsgewricht af	55%
een duim der rechterhand	20%
een duim der linkerhand	18%
de wijsvinger der rechterhand	15%
de wijsvinger der linkerhand	12%
een der andere vingers van de rechterhand	8%
een der andere vingers van de linkerhand	6%

Bij linkse personen worden bij verlies van een arm, hand of vinger de percentages berekend, hierboven voor rechtse personen vermeld.

Bij gelijktijdig verlies van verschillende lichaamsdelen hierboven vermeld, worden de desbetreffende percentages bij elkaar opgeteld, doch slechts tot een maximum van 100% uitgekeerd.

Bij verlamming van een der ledematen en in alle gevallen, waarin bovenstaande percentages geen toepassing kunnen vinden, dan wel naar het oordeel van partijen of een derzelve niet van toepassing zijn, wordt door een door den Gouverneur te benoemen commissie van deskundigen uitgemaakt welk invaliditeitspercentage moet gelden.

1) Oorlogsslachtoffers zijn zij, die door oorlogsletsel getroffen zijn, waaronder verstaan wordt: het lichamelijk, of geestelijk letsel, ziekte daaronder begrepen, hetwelk aan een persoon is overkomen als gevolg van een actie van den vijand, van enige handeling of nalatigheid van een onderdeel of lid van de weermacht of van de burgerlijke hulpdiensten als zodanig in tijd van feitelijke oorlog, dan wel van maatregelen of omstandigheden, welke met de oorlogvoering onverbrekelijk samenhangen, een en ander voor zover dat letsel is ontstaan binnen het rechtsgebied van Curaçao, of elders is overkomen aan een persoon, die deel uitmaakt van de Curaçaose weermacht of naar buiten het Gebiedsdeel uitgezonden hulpdiensten.